

RADETS DIREKTIV

af 16. juni 1975

om foranstaltninger, der skal fremme den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted, herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

(75/369/EØF)

RADET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver diskriminerende behandling som skyldes nationalitet, på området for etablering og tjenesteydelse, forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for behandling efter nationalitet vedrører navnlig retten til optagelse i faglige organisationer, i det omfang den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed medfører udøvelse af denne rettighed;

desuden fastslår artikel 57 i traktaten, at der for at lette adgangen til og udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed vedtages direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og om samordning af medlemsstaternes ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser;

trods den på indeværende tidspunkt manglende samordning forekommer det dog ønskeligt at lette gennemførelsen af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for de pågældende former for virksomhed ved at træffe overgangsforanstaltninger som omhandles i de almindelige planer ⁽³⁾, særligt for at undgå usædvanlige vanskeligheder for statsborgere fra de medlemsstater, i hvilke adgang til disse former for virksomhed ikke er undergivet nogen betingelser;

for at forebygge eventuelle vanskeligheder må overgangsforanstaltningerne gå ud på, som tilstrækkelig betingelse for adgang til de pågældende former for virksomhed i de værtsmedlemsstater, der har regler for denne virksomhed, at anerkende faktisk udøvelse af virksomheder i oprindelseslandet i et rimeligt tidsrum, der ikke ligger for langt tilbage, for derved at sikre, at den begunstigede er i besiddelse af faglige kundskaber, som svarer til dem, der kræves af værtslandets egne statsborgere;

erhvervsvirksomhed inden for detailhandelen med fast forretningssted samt salgsvirksomhed fra faste anlæg på overdækkede markedspladser omfattes af direktiverne 68/363/EØF og 68/364/EØF ⁽⁴⁾ om detailhandelen; nærværende direktiv bør følgelig finde anvendelse på salgsvirksomhed på markedspladser uden fast forretningssted og på åbne markedspladser;

direktiverne 64/222/EØF og 64/224/EØF ⁽⁵⁾ om formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk finder desuden allerede anvendelse på de former for formidlervirksomhed, der foregår ved dørene med henblik på bestillingsoptagelse;

dette direktivs anvendelsesområde skal dække ikke blot de former for handelsvirksomhed, der ikke har fast forretningssted, men også andre former for økonomisk virksomhed, for så vidt denne udøves uden fast forretningssted, og ikke omfattes af tidligere direktiver;

selvstændig erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted, som er forbudt i en medlemsstat, udelukkes for den pågældende medlemsstats vedkommende fra dette direktivs anvendelsesområde;

dette direktiv finder anvendelse på virksomhed som teltholder, såfremt den udøves uden fast forretningssted;

de overgangsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, mister deres berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgang til og udøvelse af den pågældende virksomhed samt gensidig anerkendelse

⁽¹⁾ EFT nr. C 11 af 5. 2. 1971, s. 43.

⁽²⁾ EFT nr. C 42 af 30. 4. 1971, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 32/62 og 36/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968, s. 1 og 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 857/64 og 869/64.

af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser er gennemført;

dette direktiv ændrer ikke medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som forbyder eller stiller visse betingelser for selskabers udøvelse af erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted;

i det omfang medlemsstaterne også for lønmodtagere gør adgang til og udøvelse af de i dette direktiv anførte former for virksomhed betinget af besiddelse af faglige kundskaber og færdigheder, skal dette direktiv finde anvendelse på denne kategori af personer med det formål at fjerne en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed og således fuldende de foranstaltninger, der truffet i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾;

af samme grund bør de bestemmelser, der er fastsat med hensyn til bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke tidligere har været erklæret konkurs, ligeledes gælde for lønmodtagere

den praktiske udøvelse og eventuelt den faglige uddannelse skal have fundet sted i samme branche som den, inden for hvilken den begunstigede vil etablere sig i værtsmedlemsstaten, når denne stat foreskriver denne betingelse for egne statsborgere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger for så vidt angår etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personer og selskaber, i det følgende benævnt begunstigede, samt vedrørende disse personers og selskabers tjenesteydelser inden for de former for virksomhed, som er nævnt i artikel 2.

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, der i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1612/68 vil udøve de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed som lønmodtagere.

Artikel 2

Dette direktiv gælder for udøvelse af følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted:

- a) køb og salg af varer
  - ved omførsel (ex CITI-gruppe 612),
  - fra ikke faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser;
- b) de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, men som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted.

Artikel 3

1. Såfremt en værtsmedlemsstat af egne statsborgere som betingelse for adgang til en af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed kræver bevis for hæderlighed og bevis for, at de ikke tidligere har været erklæret konkurs, eller blot et af disse beviser, skal denne stat for statsborgere fra andre medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende en straffeattest eller, i mangel heraf, fremlæggelse af et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det senere opholdsland, hvoraf fremgår, at disse krav er opfyldt

2. Såfremt en værtsmedlemsstat til egne statsborgere stiller særlige krav om vandel og hæderlighed for adgang til en af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed, og kan bevis herfor ikke tilvejebringes ved det i stk. 1 omhandlede dokument, skal denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere i de øvrige medlemsstater godkende en attestation udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det senere opholdsland, hvoraf fremgår, at disse krav er opfyldt. Denne attestation skal give bestemte oplysninger, som tages i betragtning i værtsmedlemsstaten.

3. Såfremt det i stk. 1 omhandlede dokument eller den i stk. 2 nævnte attestation om hæderlig vandel eller om, at der ikke tidligere har foreligget konkurs, ikke udstedes af hjemlandet eller af det senere opholdsland, kan en under ed afgivet erklæring træde i stedet for disse — eller i stater, hvor en sådan ikke findes, en erklæring på tro og love — som afgives af den pågældende for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller, i givet fald, for en notar i hjemlandet eller i det senere opholdsland, som afgiver en erklæring til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller erklæring på tro og love. Erklæring om, at der ikke tidligere har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

4. De i henhold til stk. 1, 2, og 3 udstedte dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være ældre end tre måneder.

5. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 12 fastsatte frist de myndigheder og organer, der er kompetente til udstedelse af de i stk. 1, 2, og 3 nævnte dokumenter, og underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

6. Såfremt der i en værtsmedlemsstat skal føres bevis for den finansielle formåen, skal denne stat betragte erklæringer udstedt af banker i hjemlandet eller i det senere opholdsland som ligestillet med erklæringer, der udstedes på dens eget område

Artikel 4

De medlemsstater, i hvilke adgang til og udøvelse af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed er undergivet opfyldelse af visse kvalifikationsbetingelser, skal drage omsorg for, at en begunstiget, som anmoder herom, før han etablerer sig eller påbegynder udøvelse af en midlertidig virksomhed underrettes om de bestemmelse, under hvilke det erhverv, som han har til hensigt at udøve, henhører.

Artikel 5

1. Såfremt adgang til eller udøvelse af de i artikel 2 anførte former for virksomhed i en medlemsstat er afhængig af besiddelse af almene, handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder med forbehold af artikel 6 den faktiske udøvelse af den pågældende virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse inden for det pågældende fag, bekræftet ved et certifikat anerkendt af staten eller bedømt af en kompetent faglig organisation som havende samme værdi;
- c) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet det pågældende erhverv i mindst tre år som ikke-selvstændig;
- d) eller i tre på hinanden følgende år som ikke-selvstændig, såfremt den begunstigede godtgør at

have fået en forudgående uddannelse inden for det pågældende fag, bekræftet ved et certifikat anerkendt af staten eller bedømt af en kompetent faglig organisation som havende samme værdi.

Værtsmedlemsstaten kan i det omfang, det kræves af egne statsborgere, kræve af andre medlemsstaters statsborgere, at den pågældende virksomhed er udøvet og den faglige uddannelse erhvervet i samme branche (eller i en beslægtet branche), som den, inden for hvilken den begunstigede ansøger om at etablere sig i værtsmedlemsstaten.

2. I de i stk. 1, litra a) og c), omhandlede tilfælde må denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af den i artikel 8 fastsatte ansøgning. Såfremt der i en medlemsstat er fastsat en kortere frist for egne statsborgere, kan denne frist dog ligeledes anvendes i forhold til de begunstigede.

Artikel 6

1. Når en af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed i en medlemsstat betragtes som industri- eller håndværksvirksomhed, og adgang til eller udøvelse af denne erhvervsvirksomhed er afhængig af besiddelse af almene, handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat, uanset artikel 5, som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af den pågældende virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i seks på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse på mindst tre år inden for det pågældende fag, bekræftet ved et certifikat anerkendt af staten eller bedømt af den kompetente faglige organisation som havende samme værdi;
- c) eller i tre på hinanden følgende år som selvstændig, såfremt den begunstigede godtgør at have udøvet det pågældende erhverv i mindst fem år som ikke-selvstændig;
- d) eller i fem på hinanden følgende år i en ledende stilling, heraf mindst tre år i en teknisk stilling med ansvar for mindst en af virksomhedens afdelinger, såfremt den begunstigede godtgør at have fået en forudgående uddannelse på mindst tre år inden for det pågældende fag, bekræftet ved et certifikat anerkendt af staten eller bedømt af en kompetent faglig organisation som havende samme værdi.

2. I de i stk. 1, litra a) og c) omhandlede tilfælde må denne virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af ansøgningen i overensstemmelse med artikel 8. Såfremt der i en medlemsstat er fastsat en kortere frist for egne statsborgere, kan denne frist dog ligeledes anvendes over for de begunstigede.

Artikel 7

Som leder af en virksomhed i henhold til artiklerne 5 og 6 anses enhver, der i et industri- eller handelsforetagende inden for den tilsvarende faglige branche har virket:

- a) som bestyrer af en virksomhed eller en filial,
- b) som stedfortræder for indehaveren eller bestyrelsen af en virksomhed, såfremt denne stilling er forbundet med et ansvar svarende til det, der påhviler den repræsenterede indehaver eller bestyrer, eller
- c) i en overordnet stilling med handelsmæssige opgaver og med ansvar for mindst en af virksomhedens afdelinger.

Artikel 8

Bevis for, at de i artiklerne 5 og 6 opstillede betingelser er opfyldte, fremgår af en attestation, der udstedes af den kompetente myndighed eller organisation i den oprindelige hjemstat eller senere opholdsstat, og som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning om tilladelse til at udøve den eller de pågældende former for virksomhed i værtsmedlemsstaten.

Artikel 9

Ved anvendelse af artikel 6 og alt efter behov:

1. underretter de medlemsstater, i hvilke adgang til eller udøvelse af en af de former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, er afhængig af besiddelse af almene, handelsmæssige eller faglige kunskaber og færdigheder, med bistand fra Kommissionen de øvrige medlemsstater om de væsentlige karakteristika for erhvervet;
2. attesterer den kompetente myndighed, der med henblik herpå er udpeget af den oprindelige hjemstat eller senere opholdsstat, hvilke former for erhvervmæssig virksomhed, den begunstigede faktisk har udøvet, samt varigheden af denne

virksomhed. Attesten udfærdiges på grundlag af den erhvervsmonografi, der meddeles af den medlemsstat, i hvilken den begunstigede varigt eller midlertidigt ønsker at udøve erhvervet;

3. giver værtsmedlemsstaten tilladelse til udøvelse af den pågældende virksomhed efter anmodning fra den pågældende person, såfremt den attesterede virksomhed er i overensstemmelse med de væsentlige punkter i den erhvervsmonografi, der meddeles i medfør af punkt 1, og såfremt de øvrige i denne medlemsstats nationale regler eventuelt opstillede betingelser er opfyldt.

Artikel 10

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 12 fastsatte frist de myndigheder og organer, som er kompetente til at udstede de i artiklerne 8 og 9 omhandlede attester, og underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 11

De i dette direktiv fastsatte overgangsforanstaltninger forbliver i kraft, indtil bestemmelser om samordning af de nationale retsregler vedrørende adgang til og udøvelse af de nævnte former for virksomhed træder i kraft.

Artikel 12

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv inden tolv måneder efter dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 13

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 14

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 1975.

På Rådets vegne

R. RYAN

Formand